

— 12 Timers Arbejde. Hertil kommer, at disse Folk have 7 Arbejdsdage om Ugen saaledes, at de den ene Uge have 12 Timers Arbejde om Dagen, den næste Uge 12 Timers Arbejde om Natten, men hvad der foruden den Omstændighed, at Arbejdet er strengt, gør Vilkaarene særlig haarde for disse Mennesker, er, at der hver 14de Dag skiftes paa den Maade, og at de da faa 24 Timers uafbrudt Tjeneste. Dette forekommer mig at være noget haardt, da det, som sagt, ikke er Vagt, men virkelig Tjeneste, der her er Tale om. I Dagtjenesten er det f. Eks. saaledes, at disse Mennesker ere uafbrudt beskæftigede i alle de 12 Timer, naar jeg undtager maaske en halv Time til Frokost. Tid til rolig at indtage Middagsmaden er der ikke. Overfarten ved Lille Bælt er nemlig stegen i en Grad, som langt overstiger den Forøgelse, som efterhaanden er foretagen i Materiel og Personale. Det er for øvrigt ikke alene ved Lille Bælt, at disse Folk, som jeg her nærmest tænker paa, Matroser og Skibsfyrbødere, som staa i samme Lønningsklasse, ere mindre godt stillede, men i det hele taget synes Søfartsafdelingen at være Statsbanernes Stifbarn. I Foraaret er der vedtaget en Lov af 26de Marts d. A., i hvilken det forekommer mig, at Søfartsafdelingen fremtræder som et ogsaa af Rigsdagen forsømt Stifbarn. Det er nemlig saa, at der for en Mængde Menneskers Tjeneste gives saavel Milepenge som Natpenge, Milepenge selvfølgelig kun til dem, som komme Mil frem, altsaa til dem, som ere i Fart. Men medens man her har vedtaget som berettigede til Milepenge baade Konduktører, Fyrbødere, Togførere o. s. fr., har man ikke i Loven taget noget som helst Hensyn til Matroser og Skibsfyrbødere, og disse Folk have heller ingen Natpenge, uagtet Nattjenesten her specielt er meget anstrengende. Det Bropersonale, som ved Broerne betjene Færgerne ved deres Afgang og Ankomst, har mærkelig nok faaet Natpenge, men Matroser og Skibsfyrbødere have ikke faaet noget af den Art. Naa, Loven lader sig jo ikke ændre i Løbet af de første Aar, men det forekommer mig dog, at naar det er Administrationen muligt at bøde lidt paa disse uheldige Forhold, vilde det være ønskeligt, om det kunde ske, og der er jo vistnok en Mulighed derfor. Der er, saa vidt jeg har set, efter Loven to Muligheder. I Lovens sidste Paragraf bevilges der Indenrigsministeren 100,000 Kr. netop til særlig at honorere, hvor der er Trang dertil, 11te Lønningsklasse, hvortil disse Folk høre.

Desuden er der en aarlig tilbagevendende Konto, paa hvilken disse Folk maatte kunne faa noget mere i Understøttelse eller Honorar af Staten. Der er paa Finansloven til Skibsføreren af Færger opført et Beløb, saa vidt jeg husker af 550 Kr., der er beregnet som særligt Honorar for ham for vel udført Vintertogt. Denne Sum skal være Manden vel undt, han har et stort Ansvar under ofte meget vanskelige Forhold, Tjenesten er haard for ham, og hans Løn er i Forvejen ikke saa særlig betydelig. Det er mig ogsaa bekendt, at Administrationen af en Konto, som jeg for Resten ikke kender — maaske er det den før nævnte Konto paa 100,000 Kr., maaske en speciel Konto til uforudsete Udgifter — udbetaler det øvrige Mandskab om Bord paa Færgerne noget, men dog maaske noget for lidt. Det giver altid et godt Forhold om Bord i et saadant lille Samfund, som en Færge er, at man ikke ser surt til hinanden, selv om der maaske kan komme megen uberettiget Surhed op i Folk. Men da, saa vidt jeg ved, Matroserne for et særlig anstrengende Vintertogt næppe have faaet et større Beløb end 12—14 Kr., vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke igennem Administrationen kunde bødes lidt paa den Tilside-sættelse, som, saa vidt jeg kan skønne, denne Gruppe af Bestillingsmænd have været Genstand for ved Lovens Vedtagelse. Ud herfra vil jeg saa gøre en lidt mere almindelig Bemærkning. Jeg finder Anledning dertil efter det Foredrag, vi hørte i Gaar af min ærede Kollega fra Frederiksberg (Klausen) om den Maade, hvorpaa Staten stiller sig over for sine mindre Bestillingsmænd og over for sine Arbejdere. Her vil jeg først udtale som almindeligt Princip, at jeg er en absolut Tilhænger af, at Staten skal være en human Arbejdsgiver, for hvem det ved Lønningernes Fastsættelse er et ganske underordnet Hensyn, at der er stærk Efterspørgsel efter Arbejde, og at jeg mener, at det er heldigt, at Staten som Arbejdsgiver paa dette Punkt foregaar den private Arbejdsgiver med et godt Eksempel. Jeg skal ogsaa gerne yde det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds min Anerkendelse for den Varme, med hvilken han i Gaar saavel som tidligere har talt deres Sag, som leve i smaa Forhold. Alle Bestræbelser, der gaa ud paa at bringe Lys ind til dem, som leve paa Livets Skyggeside, ville ogsaa hos mig altid finde den varmeste Sympati og stærk Støtte. Jeg vil ogsaa yde det ærede Medlem en anden Anerkendelse, nemlig